

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137151185408/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

VII

Byerne svæve forbi, neppe vi øine dem først.
Fyensreisen af Oehlenschläger

Tidligt næste Morgen, medens *Vilhelm* endnu sov og drømte om de kjære Sødskende, led bekendte Fodtrin paa Trappen, Døren aabnedes og *Otto* traadte ind i Sovekammeret. *Vilhelm* slog Øinene op. *Otto* var bleg, en søvnløs Nat med Hjertets Sorg havde beaandet hans Øine og Pande.

»*Thostrup!*« raabte *Vilhelm* med glad Overraskelse og strakte Haanden ud imod ham, men den sank igjen; *Otto* greb og trykkede den fast i sin, i det han med dyb Alvor tilføiede: »De har ydmyget mig! er det Dem Fyldestgjørelse nok?»

»Vi ere altsaa Venner!« sagde *Vilhelm*. »Venner maace smukt bære over med hinanden. De var lidt sær igaar, jeg kan blive det imorgen; saa viser man Gjengjeldelse!«

Otto trykkede hans Haand. »Vi tale aldrig med hinanden om hvad der er skeet igaar!«

»Aldrig!« gjentog *Vilhelm*, grebet af Vennens forunderlige Alvor.

»De er er ædeit og godt Menneske!« sagde *Otto* og bøiede sig over ham, hans Læber berørte *Vilhelms* Pande.

Vilhelm greb hans Haand og saae ham trofast ind i Øiet. »De er ikke lykkelig!« udbrod han, »om jeg ikke kan hjælpe, jeg kan ærligt dele Sorgen med en Ven! kjære *Otto!*«

»Det er just, hvad vi aldrig maace, aldrig tør tale om!« svarede *Otto*. »Lev vell! jeg har bestemt at reise hjem; kun paa nogle Uger, det er jo Ferie! jeg har ikke været i Jylland, siden jeg blev Student. Selv en Maanedes Ophold der kan ikke sinke mig, jeg er vel forberedt paa *philosophicum!*«

»Og naar vil De reise?« spurgte *Vilhelm*.

»Imorgen med Dampskibet! her er hedt og tungt inde i Byen! mit Blod bliver trykt. Det er jo ogsaa snart et Aar siden jeg saae dem der hjemme.«

»*Thostrup!*« udbrod *Vilhelm*, i det en Idee pludseligt opstod hos ham. »Jeg kunde ogsaa have Lyst at see mine hjemme! de have skrevet til